

ningen på gæld i det omfang det beskattes af tilsvarende indeksopskrivning på fordringer. Principperne i ligningslovens § 4, stk. 4, videreføres tillige. Visse skattepligtige er herefter afskåret fra at fradrage kursstab på gæld, hvor den tilsvarende kursgevinst er skattefri hos låntageren.

I praksis kendes herudover en række fordringer med lav eller ingen rente.

Præmieobligationer bærer ingen direkte forrentning i form af rente, men er udtrykkeligt undtaget fra forslagens regler.

Låneforhold mellem f.eks. nærstående personer kan undertiden være uforrentede eller lavt forrentede som udtryk for en hjælp fra långiver til låntager. Hvis der forekommer kursgevinster på sådanne fordringer, vil de være skattepligtige for långiveren. Som regel vil dog formålet med lånet netop være at hjælpe låntageren med den lavere forrentning, og långiver vil derfor typisk ikke tage sig betalt ved kursgevinster. Særligt må det dog påpeges, at et lavt forrentet pantebrev udstedt som betaling for f.eks. fast ejendom, må anses for anskaffet til kursværdien på udstedelsestidspunktet. Sælgeren af ejendommen vil blive beskattet af kursgevinster i forhold til denne kursværdi som anskaffelsessum, medmindre det kan godtgøres, at den faktiske anskaffelsessum er højere.

Kravet om en mindsterente er udformet som krav om en mindste pålydende rente. Man må herved være opmærksom på, at der i de senere år er udbudt en del erhvervsobligationer, der vel har en pålydende rente på f.eks. 8 eller 9 pct. p.a., men som indfries til en kurs over pari. Efter lovforslagets regler skal den pågældende rente i relation til mindstekravet opgøres ved at sætte det årlige rentebeløb i forhold til den højeste tilsagte indfrielsessum. For en obligation med påtrykt rente på 10 pct., men med indfrielse til kurs 200, vil den pålydende rente altså i relation til lovforslagets regel skulle anses for at være 5 pct. p.a.

Reglen om mindsteforrentning foreslås at have virkning straks fra lovforslagets fremsættelse, for at forhindre udstedelse af flere fordringer med lav eller ingen rente.

For de fordringer, der allerede er udstedt, vil kursgevinster fortsat være skattefrie for den, der har erhvervet fordringen før fremsættelsesdagen. Dette gælder dog ikke for uforrentede børsnoterede obligationer. For senere erhververe vil skattefrihed for kursgevinster afhænge af, om de er forrentet med mindst 9 pct. p.a.

Samme rentesats foreslås i øvrigt gældende som mindsterente frem til 31. december 1985 uden hensyn til udsving i markedsrenten. Dette sker af hen-

syn til at sikre en vis tid til at indarbejde kendskab til denne helt nye regel hos alle, der berøres af den.

Særligt for fordringer i fremmed valuta, der ikke efter andre regler beskattes af kursgevinst og -tab, indeholder lovforslaget en regel om, at kravet til mindsterente skal være opfyldt ved den skattepligtiges erhvervelse af fordringen.

For fordringer lydende på danske kroner er det tilstrækkeligt, at fordringen ved sin udstedelse opfylder mindsterentekravet. I så fald vil også senere erhververe være udenfor reglens område, selv om de erhverver fordringen på et tidspunkt, hvor mindsterenten er højere.

De såkaldte konvertible obligationer omfattes af kravet til mindsterenten, men ikke af lovforslagets øvrige regler. Ved konvertible obligationer forstås obligationer, der udstedes af selskaber med vilkår om et senere valg for kreditor mellem indfrielse og konvertering til aktier. Normalt opgøres skattepligtige gevinster og tab på konvertible obligationer efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven, og dette skal fortsat være tilfældet. Det er imidlertid skønnet nødvendigt at medtage regler i lovforslaget om, at også konvertible obligationer skal omfattes af mindsterentekravet. I modsat fald kunne konvertible obligationer anvendes til at omgå mindsterentereglen. Hvis en konvertibel obligation af den skattepligtige ombyttes med en aktie – konverteres – sker der ingen beskatning efter lovforslagets regler.

Udover kursgevinstordningen rummer lovforslaget en præcisering af næringsbeskatningen.

For selskaber m.v. foreslås dette ved en kombination af de hidtil gældende næringsregler og ligningslovens § 4. For egentlige finansielle institutioner skal der være skattepligt for alle gevinster og fradrag for alle tab på både fordringer og gæld.

De egentlige finansielle institutioner afgrænses i forslaget som pengeinstitutter, forsikrings-selskaber, selvstændigt skattepligtige investeringsforeninger, andre selskaber, der omfattes af lov om visse kreditinstitutter samt selskaber, der udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering.

De nævnte selskaber m.v. er – bortset fra visse selskaber, der driver finansieringsnæring – omfattet af ligningslovens § 4. Der er for så vidt kun i meget ringe omfang tale om en udvidelse af skattepligten. Dog er det nyt, at det udtrykkeligt fastslås, at de nævnte selskaber m.v. skal medregne gevinster og tab, som de konstaterer som låntagere.

De områder for beskatning efter ligningslovens § 4, der har betydet mest, fastholdes altså ved lov-